

Gál Ferenc Főiskola
Szarvasi Gyakorló Általános Iskola és Gyakorlóóvoda

5540 Szarvas, Szabadság út 6-8.

Telefon: 66/312-332, 66/886-035

Fax: 66/311-550, E-mail: gyakorlo@gff-szarvas.hu

www.gyakorloovi-suli.hu

Tisztelt Intézményvezető Asszony/Úr! Tisztelt Tanító Kollégák!

A Gál Ferenc Főiskola Szarvasi Gyakorló Általános Iskola és Gyakorlóóvoda a Szeged-Csanádi Egyházmegye Gelsey Vilmos Pedagógiai Intézettel együttműködésben negyedik alkalommal hirdeti meg *alsósoknak, tanítóknak és a tanító szakos hallgatóknak* a „Tollforgató szépírási verseny”-t.

A verseny fővédnöke; *Dr. Kozma Gábor főiskolai tanár, a Gál Ferenc Főiskola rektora.*

A verseny hat kategóriában zajlik, egy fordulóból áll.

Minden iskolából - osztályonként - két – két legszebben író tanuló munkáját, a tanító szakos hallgatók és tanítók közül minden jelentkező pályaművére számítunk.

A pályamunkákat **2019. május 3-ig** kérjük elküldeni a Gál Ferenc Főiskola Szarvasi Gyakorló Általános Iskola és Gyakorlóóvoda - 5540, Szarvas, Szabadság u. 6-8 - címére. A borítékra írják rá: „TOLLFORGATÓ 2019”.

A szépen író kisdíjakok, a tanítók és a hallgatók közül kizárólag a díjazottakat értesítjük és hívjuk a díjkiosztó ünnepségre, melynek időpontjáról a helyezettek iskolájának e-mailben nyújtunk tájékoztatást.

Íróeszköz a diákoknak ceruza, a felnőtteknek ceruza kivételével szabadon választható!

A gyermekek munkái évfolyamuknak megfelelő vonalazású lapra készüljenek, a felnőttekét A4-es formátumban kérjük beküldeni!

Kérjük, hogy minden versenyző pályamunkáját a kitöltött előlappal szíveskedjenek összetűzni! A pályaművek elkészítéséhez a csatolmányban szereplő évfolyamokra lebontott anyagok közül válasszanak!

Szarvas, 2019. április 9.

Tisztelettel és üdvözlettel:

Koppányiné Langó Zsuzsanna
igazgatóhelyettes, szakvezető tanító

Bíró Gyula
igazgató, főiskolai mestertanár

Szabó Istvánné Nagy Magdolna
programgazda, szaktanácsadó

Mellékletek:

- 1.Fedlap
- 2.Évfolyamokra lebontott anyagok

„Tollforgató szépírási verseny”

2019.

A versenyző neve:

Évfolyama:

Iskolája neve:

.....

címe:

e-mail címe:

telefonszáma:

2. számú melléklet: Évfolyamokra lebontott anyagok

1. osztály

Kányádi Sándor: Ha a napnak

Ha a napnak lába volna,
bizonyára gyalogolna.
Ha pedig keze is lenne,
akkor ő is cipekedne,
s leülne, ha elfáradna,
ide mellénk, a kis padra.
Kérges kezét térdre ejtvén,
merengne a holdas estén.
Úgy várná be, szépen ülve,
hogy őt a föld megkerülje.

Kányádi Sándor: Róka mondóka

Volt egy kicsi kakasom,
elvitte a róka.
Jércém is a tavaszon,
elvitte a róka.
Volt egy ludam, jó tojó,
elvitte a róka.
Récém, tóban tocsogó,
elvitte a róka.
Gácsérom és gúnárom,
elvitte a róka.
Semmim sincsen, tirárom,
vigye el a róka!

Kányádi Sándor: Gágogó

Baktat, kocog a csacsi,
diceg-döcög a kocsi.
Árok martján a liba
azt gágogja: taliga,
kicsi kocsi, taliga,
a csacsi nem paripa!

De csak kocog a csacsi,
diceg-döcög a kocsi,
csak a kerék mondja, hogy
kityi-koty, kityi-koty,
ha liba vagy, csak totyogj!

2. számú melléklet: Évfolyamokra lebontott anyagok

2. osztály

Kányádi Sándor: Március

Kinyílt az idő,
mint egy virág,
barkázik, rügyezik
a fűzfaág.
Kék ég alatt kék füst
tollászkodik,
bontja szárnyát föl a
sárga napig.
Sűrögnek-forognak
szántóvetők.
Juhnyáj lepi be a
tetőt.
Pipe virág között
pipe tipeg.
Kacagják a
szőke vizek

Kányádi Sándor: Bokor alján ibolya...

Bokor alján ibolya,
ágak hegyén barka,
a kerítés tetején
csörög egy nagy szarka.

Illatos az ibolya,
és a barka selymes,
a szarka meg szemtelen;
szemtelen és nyelves.

Csokorba az ibolyát,
melléje a barkát!
Hess el innen - ha tudod,
hessentsd el a szarkát!

2. számú melléklet: Évfolyamokra lebontott anyagok

3. osztály

Kányádi Sándor: Szitakötő tánca

Zurrogó-zirregő
szitakötő tánca
csipkét ver a csengve
csobogó forrásra.
Zirren kéken, zölden,
sásról sásra táncol,
úgy veri a csipkét
önnön árnyékából.
Reggeltől napestig
egyvégtében járja,
de csak alkonyatkor
látszik a munkája.
Akkor aztán pitypang,
káka, békalencse
s a csobogó forrás
minden egy szem kincse.
Szitakötő szőtte
csipke alatt csillog,
s alábújik inni
az esthajnalcsillag.

Kányádi Sándor: Mi lennék?

Tavasszal somfa lennék
talpig aranyban állva,
biztatón mosolyognék
a zsendülő világra.

Nyáron eperfa lennék,
tágas udvaron állnék,
aki alám ül, annak
jól fogna egy kis árnyék.

Ősszel almafa lennék,
piros almákat termő,
nem is csak egyetlen fa,
hanem almafa-erdő.

Ilyenkor télen aztán
gyertyán vagy fenyő lennék,
hogy aki fázik, égő
tüzemnél melegedjék.

2. számú melléklet: Évfolyamokra lebontott anyagok

Kányádi Sándor: Április hónapja

Bolondos egy hónap
április hónapja,
hol kalap a fején,
hol báránybőr sapka.

Köpenyegbe burkol,
ingujjra vetkőztet;
mutatja a tavaszt
hol nyárnak, hol ősznek.

Hiába próbálnád
kilesni a kedvét,
túljár az eszeden,
mire észrevennéd.

Búsna teszi magát,
szeme könnyben ázik,
mindegyre lehunyja
sűrű szempilláit.

Aztán gondol egyet,
fülig fut a szája,
s ránevet a fényben
hunyorogó világra.

4.osztály

Kányádi Sándor: Kánikula

Kutyameleg, kánikula,
nyelvét kiveti a kutya,
budákol, a tűző, heves
nap elől árnyékot keres.

De alighogy hűvösre lel
s leheverne, költözni kell:
fálja az árnyékot a nap,
s az ebbe is beleharap.

Pillognak a récék, libák,
nem csinálnak most galibát;
kiapadt a kicsi patak,
mint a cérna, kettészakadt.

2. számú melléklet: Évfolyamokra lebontott anyagok

Itt-ott ha még van is, ami
víznek mondható valami,
odamennek a bivalyok,
s kimártják a kis patakat.

Egyedül egy árva csacsi
hangját lehet csak hallani,
megereszt egy bátor iá-t,
esőért az égre kiált.

Kányádi Sándor: A tavon

Szúnyog zirreg a tó fölött,
bűvöli a béka.
Alig várja, hogy leszálljon
elé a zsombékra.

– Szállj már alább, gyere, gyere,
ne félj tőlem, szentem!
Szúnyogot én már náladnál
nagyobbat is nyeltem.

Így biztatja a szúnyogot
meredt szemű béka,
amikor a tóra vetül
a gólya árnyéka.

Ám a béka se lát, se hall:
– Ne félj, szúnyog úrfi!
Hamm, bekaplak, de hálából
megtanítlak úszni.

Ugrik is már, és a szúnyog
mintha nem lett volna.
De a gólya sem hiába
szállott le a tóra.

Csőre villan, mint a penge,
csattan, mint az ostor:
nyakon csípi béka úrfit,
s viszi szúnyogostól.

2. számú melléklet: Évfolyamokra lebontott anyagok

Tanító és Tanító szakos hallgatók

Kányádi Sándor: A kecske

Nem jött az este haza a kecske.
Hiába várta, hiába leste szegény gazdája, nem jött a restje.

Erre a gazda dolgát otthagytá,
és vesszőt nyesve kósza kecskét keresni kezdte.
Ide belesve, oda belesve, itt is kereste, ott is kereste,
de csak nem találta.

Kiment a határba.
Fekete volt az este, fekete volt a kecske,
mindent, de mindent feketére feste a csillagtalan est.
Ha ott lett volna, se találja...
Ború szállott a gazdára.
„Bizonyára kóbor ordas, éhes farkas lehetett veszte.”
S drága kecskét sajnálni kezdte:

„Drága kecske, jó, kicsi kecske,
volt tejecke, nincs tejecke,
mennyit adott reggel, este,
s gazdáját is hogy szerette!”
Így kesergett hazáig a kecske nélkül maradt gazda.

De egyszerre furcsa neszre lett figyelmes.
Közelebb lépett a kerthez.
S hát a látvány, akkor kelő hold világán látja,
hogy a drága kecske fényes teste ágaskodik az ágakig.
Egész este a gazda oltványait nyeste.

„Megállj, kecske!” Így a gazda.
Egyik szarvát megragadta, s a vesszővel, melyet nyesett,
kecskéjének nekiesett.
S nyeste, nyeste, és a kecske sírt, mekegett egész este.

2. számú melléklet: Évfolyamokra lebontott anyagok

Valaki jár a fák hegyén

valaki jár a fák hegyén
ki gyújtja s oltja csillagod
csak az nem fél kit a remény
már végképp magára hagyott

én félek még reménykedem
ez a megtartó irgalom
a gondviselő félelem
kísért eddigi utamon

valaki jár a fák hegyén
vajon amikor zuhanok
meggyújt-e akkor még az én
tüzemnél egy új csillagot

vagy engem is egyetlenegy
sötétlő maggá összenyom
s nem villantja föl lelkemet
egy megszülető csillagon

valaki jár a fák hegyén
mondják úr minden porszemen
mondják hogy maga a remény
mondják maga a félelem